

Skønne øjeblikke i den store sammenhæng

koncert

AF PETER DÜRRFELD

12. april 2017 00:00

Københavns Kantatekor gav en dedikeret opførelse af Matthæuspassionen i Helligåndskirken

Sagt i al stilfærdighed har jeg svært ved at forestille mig en skønnere indgang til påsken end en uforkortet opførelse af Johann Sebastian Bachs tre timer lange ”Matthæuspassion”. Det er et af musikhistoriens mest betydningsfulde værker, og man behøver ikke høre det i en forkromet luksusudgave for at blive bevæget og beriget.

I Helligåndskirken midt på Strøget i København kunne man i lørdags opleve hele passionen fra 1727 udført af Københavns Kantatekor under ledelse af Torben H.S. Svendsen. Kor og dirigent har gjort det til deres speciale at opføre store oratorieværker med orkesterledsagelse.

Til denne lejlighed havde man fået sammentrommet et ensemble af professionelle musikere fra Det Kongelige Kapel, Danmarks Underholdningsorkester og Copenhagen Phil. De sammenbragte børn gjorde det glimrende, anført af koncertmester Kirstine Futtrup. Hendes violinspil var en udsøgt nydelse, ikke mindst da hun akkompagnerede den gribende altarie ”Erbarme dich, mein Gott” (Forbarm dig, min Gud), hvor menneskestemme, her i skikkelse af den smukt syngende hollandske mezzosopran Francine Vis, og instrument smelter sammen i en inderlig bøn.

Det var ét af mange skønne øjeblikke i den store sammenhæng, den musikalske skildring af Jesu lidelse og død. Enhver fremførelse af værket afhænger ikke alene af, at man har en skare kompetente og dedikerede korsangere, men også af de solister, der ved deres arier og replikker, taget direkte fra Matthæusevangeliets beretning, kan leve op til Bachs høje krav.

En særlig rolle spiller evangelisten, der med ordrette bibelcitater binder værket sammen og traditionelt synges af en tenor. I denne fremførelse var det englænderen Gerald Beatty, der med sin ellers lette og lyriske klang også mestrede de tungere, mere dramatiske sekvenser, mens den anden tenor i ensemblet, norske Petter Moen, var stærkt udfordret i et par yderst krævende arier.

Den danske baryton Jakob Vad og den norske sopran Vibeke Kristensen var de øvrige solister i et gennemgående stærkt solisthold, mens basbarytonen Jakob Bloch Jespersen skulle varetage partiet som Jesus. Han gjorde det med vanlig autoritet og var ”forkælet” fra komponistens side, al den stund Bach har ladet violinernes dæmpede ledsagelse danne en aura eller glorie om Jesu ord.

Matthæuspassionen er og bliver en af de stærkeste manifestationer af Gud i musikken, og som altid måtte man sende en taknemlig tanke ikke alene til gamle Bach, men også til Felix Mendelssohn, der i 1829, mange generationer efter Bachs død i 1750, genoplivede værket og gjorde det til en uomgængelig del af Vestens kulturhistorie.

kommentarer

Du skal have en Facebook-profil for at kunne kommentere denne artikel. Husk at brud på debatreglerne kan medføre, at dine kommentarer bliver fjernet, og din profil udelukkes fra debatten. [Læs mere om retningslinjerne for vores debat her.](#)

0 kommentarerSortér efter **Ældste**

Tilføj en kommentar ...

Facebook Comments Plugin

Telefon: 33 48 05 00 | Abonnement: 33 48 05 05 |
Annoncer: 33 48 05 00 | Læs mere om [ophavsret](#) og
[persondatapolitik](#) | © 2016 Kristeligt Dagblad,
Vimmelskftet 47, 1161 København K